

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2461/2563

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ บริษัท ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 108, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 115, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อพิจารณาจากสินค้า ของจำเลยทั้งสอง ในภาคส่วนคำว่า เปรียบเทียบกับเครื่องหมายการค้า คำว่า ของผู้เสียหาย แล้วจะเห็นได้ว่าเครื่องหมาย ของจำเลยทั้งสองมีสาระสำคัญอยู่ที่คำว่า HITACHI เหมือนกับเครื่องหมายการค้า ของผู้เสียหายทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบตัวอักษร และเสียงเรียกขาน ทั้งคำว่า HITACHI เป็นคำที่มีลักษณะเฉพาะตัว ไม่ใช่คำสามัญที่มีความหมายตามธรรมดาทั่วไป แม้เครื่องหมายของจำเลยทั้งสองที่ด้านหลังของคำว่า HITACHI จะมีเส้นบาง ๆ ต่อเนื่องออกไปทางขวามือ ในลักษณะที่ทำให้ตัวอักษรเป็นสามมิติ แต่ส่วนที่เพิ่มเติมดังกล่าวเป็นเพียงส่วนประกอบปลีกย่อยที่มองเห็นได้ยากและไม่ได้มีลักษณะโดดเด่นเพียงพอที่จะทำให้สาธารณชนแยกแยะความแตกต่างระหว่างเครื่องหมายของจำเลยทั้งสองและเครื่องหมายการค้า ของผู้เสียหายได้ นอกจากนี้ ส่วนประกอบดังกล่าวไม่ได้ทำให้ภาคส่วนสาระสำคัญคำว่า HITACHI ในเครื่องหมายของจำเลยทั้งสองที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายเปลี่ยนแปลงหรือ สูญเสียลักษณะความเหมือนกันกับเครื่องหมายการค้าคำว่า ของผู้เสียหายไป ภาคส่วนคำว่า HITACHI ในเครื่องหมายของจำเลยทั้งสองยังคงสภาพความเหมือนกับเครื่องหมายการค้าคำว่า ของผู้เสียหายอยู่ ดังนั้น เครื่องหมาย ของจำเลยทั้งสองจึงเป็นเครื่องหมายปลอม เครื่องหมายการค้า ของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว การที่จำเลยทั้งสองร่วมกันผลิตสติ๊กเกอร์ ที่มีเครื่องหมาย รวมอยู่ด้วย แล้วนำไปติดที่สินค้าสายทองแดงที่หุ้มฉนวนของจำเลยทั้งสองซึ่งเป็น สินค้าประเภทเดียวกับสินค้าที่ผู้เสียหายได้จดทะเบียนไว้แล้วเพื่อจำหน่ายแก่ลูกค้าของจำเลย ทั้งสอง จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดฐานร่วมกันปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้ จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร และฐานร่วมกันจำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่ง สินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าที่แท้จริงของผู้เสียหายตามฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 4, 108, 110, 115 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 ริมของกลาง จำเลยทั้งสอง ให้การปฏิเสธ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาว่า จำเลยทั้งสอง มีความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 108 มาตรา 110 (1) ประกอบมาตรา 108 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็น ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานปลอมเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วของบุคคลอื่น ปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 200,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 ปี ฐานจำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อ

จำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม ปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 200,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 ปี รวมปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 400,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 ปี หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับ ให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 วิชาชีพของแดงที่ คุ้มครองขนาดน้ำหนักประมาณ 60 กิโลกรัม (ม้วนใหญ่) จำนวน 287 ม้วน สายทองแดงที่คุ้มครองขนาดน้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัม (กล่องเล็ก) จำนวน 254 กล่อง และแผ่นสติ๊กเกอร์ที่ใช้ติดที่สินค้าสายทองแดงที่คุ้มครองจำนวนจำนวน 2,000 แผ่น ของกลาง จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ แต่ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดจึงให้รับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่า คาบุซิกิ โกซา ฮิตาชิ เซซากุโซ ผู้เสียหาย เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจในประเทศไทยโดยก่อตั้งบริษัทไทยฮิตาชิลวดอาบน้ำยา จำกัด (Thai Hitachi Enamel Wire Co., Ltd.) ซึ่งเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายลวดทองแดงและลวดทองแดงเคลือบน้ำยา ผู้เสียหายจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค54431 สำหรับใช้กับสินค้าในจำพวกที่ 9 ซึ่งรวมถึงรายการสินค้าสายทองแดงที่คุ้มครอง จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายสินค้าลวดทองแดงอาบน้ำยาและรีดลวดทองแดง มีจำเลยที่ 2 เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ฉลากสินค้า ติดที่สินค้าสายทองแดงที่คุ้มครองของจำเลยทั้งสอง เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2557 เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นบริษัทจำเลยที่ 1 พร้อมยึดสายทองแดงที่คุ้มครองขนาดน้ำหนักประมาณ 60 กิโลกรัม (ม้วนใหญ่) จำนวน 287 ม้วน สายทองแดงที่คุ้มครองขนาดน้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัม (กล่องเล็ก) จำนวน 254 กล่อง และแผ่นสติ๊กเกอร์ฉลากสินค้า จำนวน 2,000 แผ่น เป็นของกลาง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดฐานร่วมกันปลอมเครื่องหมายการค้า ของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร และฐานร่วมกันจำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม เครื่องหมายการค้าที่แท้จริงของผู้เสียหายดังกล่าวตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาฉลากสินค้าของจำเลยทั้งสอง และภาพถ่ายสินค้าของจำเลยทั้งสอง ในภาคส่วนคำว่า เปรียบเทียบกับเครื่องหมายการค้าคำว่า ของผู้เสียหาย แล้วจะเห็นได้ว่าเครื่องหมาย ของจำเลยทั้งสองมีสาระสำคัญอยู่ที่คำว่า HITACHI เหมือนกับเครื่องหมายการค้า ของผู้เสียหายทุกประการ ไม่ว่าจะ เป็นรูปแบบตัวอักษรและเสียงเรียกขาน ทั้งคำว่า HITACHI เป็นคำที่มีลักษณะเฉพาะตัว ไม่ใช่คำสามัญที่มีความหมายตามธรรมดาทั่วไป แม้เครื่องหมายของจำเลยทั้งสองที่ด้านหลังของคำว่า HITACHI จะมีเส้นบาง ๆ ต่อเฉียงออกไปทางขวามือ ในลักษณะที่ทำให้ตัวอักษรเป็นสามมิติ แต่ส่วนที่เพิ่มเติมดังกล่าวเป็นเพียงส่วนประกอบปลีกย่อยที่มองเห็นได้ยากและไม่ได้มีลักษณะโดดเด่นเพียงพอที่จะทำให้สาธารณชนแยกแยะความแตกต่างระหว่างเครื่องหมายของจำเลยทั้งสองและเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายได้ นอกจากนี้ ส่วนประกอบดังกล่าวไม่ได้ทำให้ภาคส่วนสาระสำคัญคำว่า HITACHI ในเครื่องหมายของจำเลยทั้งสองที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายเปลี่ยนแปลงหรือสูญเสียลักษณะความเหมือนกันกับเครื่องหมายการค้าคำว่า ของผู้เสียหายไป ภาคส่วนคำว่า HITACHI ในเครื่องหมายของจำเลยทั้งสองยังคงสภาพความเหมือนกับเครื่องหมายการค้าคำว่า ของผู้เสียหายอยู่ ดังนั้น เครื่องหมาย ของจำเลยทั้งสองจึงเป็นเครื่องหมายปลอมเครื่องหมายการค้า ของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว การที่จำเลยทั้งสองร่วมกันผลิตสติ๊กเกอร์ ที่มีเครื่องหมาย รวมอยู่ด้วย แล้วนำไปติดที่สินค้าสายทองแดงที่คุ้มครอง

ของจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นสินค้าประเภทเดียวกับสินค้าที่ผู้เสียหายได้จดทะเบียนไว้แล้ว เพื่อ
จำหน่ายแก่ลูกค้าของจำเลยทั้งสอง จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดฐานร่วมกันปลอม
เครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร และฐานร่วมกันจำหน่าย
เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าที่
แท้จริงของผู้เสียหายตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ โดยวินิจฉัยว่า
การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการร่วมกันเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายนั้น ศาลฎีกา
แผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น
กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาตามฎีกาของโจทก์ข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง
พิพากษากลับเป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534
มาตรา 108 มาตรา 110 (1) ประกอบมาตรา 108 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83
การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทซึ่งมีโทษ
เท่ากัน ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 110 (1)
ประกอบมาตรา 108 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เพียงบทเดียว ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 400,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2
มีกำหนด 2 ปี และปรับจำนวน 400,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี นับแต่
วันที่อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยที่ 2 ฟัง และให้คุมความประพฤติของจำเลยที่ 2 โดยให้
จำเลยที่ 2 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือน ต่อครั้ง ภายในระยะเวลาที่รอการ
ลงโทษตามที่พนักงานคุมประพฤติกำหนด กับให้จำเลยที่ 2 กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือ
สาธารณประโยชน์มีกำหนด 24 ชั่วโมง ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่แก้ไขใหม่) หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับให้บังคับตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 (ที่แก้ไขใหม่) หากจำเลยที่ 2 ไม่ชำระค่าปรับ ให้บังคับตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 (ที่แก้ไขใหม่) โดยหากต้องกักขังแทนค่าปรับ ให้กักขังแทน
ค่าปรับไม่เกิน 1 ปี ริบของกลาง

องค์คณะ

ไพจิตร สวัสดิสาร · นิพนธ์ ช่วยสกุล · โสภณ บางยีขัน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2461/2563>